

גליון מס' 177
פרשת ויקהל-פקודי
כ"ח אדר תשפ"א

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

אמונה נשפכת מבתי ישראל

אחד מגדולי ירושלים הצנועים, הגאון הצדיק רבי חיים אהרן טורצ'ין זצ"ל, ראש ישיבת 'מצוינים', עבר פעם לפני חג הפסח מלווה באחד מידידיו סמוך לחצר גדולה בירושלים. החצר הייתה רטובה מכמות גדולה של מים שזרמו מצינורות ניקוז הבתים הישר אל שטח החצר, והעידו על שימוש מופרז של התושבים במים. פנה הידיד לרבי חיים אהרן ואמרה בנימה של ביקורת: "וכי אין זה בל תשחית? בשביל ניקיונות צריכים להשתמש בכל כך הרבה מים?..."

רבי חיים אהרן לא סבל נימה מבקרת זו, והשיב בחדות לשון: "אני מתפלל עליך, ידידי, מים אתה רואה כאן? אמונה נשפכת כאן מבתי ישראל!"

הוא מיד הסביר את דבריו: "הרי מדוע הנשים הצדקניות כל כך טורחות וממרקות את ביתן דווקא בתקופה זו? וכי בגלל שמשעמם להן? שמא משום שהאביב הוא זמן מתאים לניקוי? חלילה! שטויות והבלים! הרי הן מנקות בגלל ציווי השם יתברך! הקדוש ברוך הוא ציווה בתורתו "לא יראה" ו"לא ימצא", לכן הן מקיימות את ציווי ה' יתברך בכל הלב, במרב ההדור!"

"נו! אם כך, תאמר לי אתה", סיים רבי חיים אהרן את דבריו, "המים הנשפכים כאן, האם אינם מבטאים את גודל האמונה הנטועה בליבותיהן של הנשים הצדקניות?!"

ראש הישיבה הגאון רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל אמש שבכל בית אשר עשו עסק גדול מהניקיון של פסח יצאו הילדים והצאצאים יראי שמיים.

חודש ניסן

ממורינו ורבינו הרב חיים אבישלום הכהן זצ"ל

שנה אחת בראש חודש ניסן (בשנת תשס"ז) דיבר רבינו במעלת חודש מיוחד זה. מתוך י"ב חודשים הוא הראש לחודשים, לכל חודש ישנו צירוף אחר בשם ה', והצירוף של חודש ניסן הוא שם הוי' ביושר ויוצא מהפסוק: "ישמחו השמים ותגל הארץ" ראשי תיבות הוי', ושאל רבינו מדוע דווקא בפסוק זה מוזכרים קודם השמים ואחר כך הארץ?

וביאר שהוא על פי הנס שנעשה בחודש זה שכידוע גאולתם של ישראל ממצרים הייתה על ידי התעוררות מלמעלה לגאול את עם ישראל ואחר כך הייתה התעוררות מלמטה. הגאולה מלמעלה התבטאה בכך שה' שלח את משה שיעשה מופתים ויכה את המצרים ואחר כך עם ישראל קיים את מצוות ברית מילה וקרבת פסח ואז נגאלו ממצרים, וכיון שהתעוררות הגיע קודם מלמעלה ואחר כך מלמטה לכן נזכרו השמים בפסוק זה קודם לארץ.

נוקדה נוספת שדיבר הרב: משה רבינו היה עם ישראל והוא הגואל הראשון והגואל האחרון, ולמשה רבינו כידוע היו הרבה שמות כמובא במדרש ובגמרא אם כן מדוע נקרא דווקא בשם משה, ועוד שבשם זה נקרא על ידי בתיה בת פרעה ומדוע אין עיקר שמו כפי שקרא לו עמרם אביו או אמו יוכבד?

ותירץ רבינו: בתיה בת פרעה קראה כך למשה בשעה שהיא משכה אותו מן היאור כדי לגדל אותו בארמונה והיה בכך מסירות נפש גדולה מצידה שהרי באותו הזמן היה ציווי מפורש של אביה להרוג כל בן שנולד על ידי השלכתו ליאור והיא עברה על גזירתו, וכיון שהוא בא מתוך אומץ ליבה ועוז רוחה זכתה שמשו נקרא דווקא בשם זה.

שם זה נטע במשה רבינו כח של מסירות נפש למשך כל ימי חייו. בכך אפשר גם כן להסביר מה שאמרו חכמים שלושה מתנות טבועות בעם ישראל: ביישנים רחמנים גומלי חסדים, ומהיכן יש לעם ישראל את המידות הנפלאות הללו? כל זה מכח שהקדוש ברוך הוא טבע בהם את מידותיו.

זמני הדלקת נרות: פרשת ויקהל-פקודי

כניסת השבת

17:27

צאת השבת

18:24

ר"ת 19:01

וכתב בספר החינוך (פרשת עקב מצוה תכח \ תל) שקבל מרביתו שכל הזהיר בברכת המזון, מזונותיו מצויין לו בכבוד כל ימי חייו.

כתב מרן החיד"א: ולכן יאכל וישתה דבר המשמחו כדי שיברך בשמחה וזו סגולה להתעשר אם יברך בשמחה ובקול רם... ואפשר לרמוז ענין זה מהפסוק "ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה" פירוש: ברכת ה', הלא היא ברכת המזון שחיובה מהתורה דווקא תהיה כתיקונה לברך השכינה בשמחה ואז היא תעשיר למברך כי בזה מסלק אחיות הס"א ולא יוסיף עצב הוא הס"א עמה עכ"ל. (הגהות ניצוצי אורות כאן)

בספר חסידים (סימן טו) כתב: מעשה באדם אחד שמת לפני זמנו לאחר שנים רבות נתגלה בחלום לאחד מקרוביו. שאל לו: איך נוהגים בך בעולם העליון? אמר לו: בכל יום דנים אותי על שלא הייתי מדקדק לברך ברכת המוציא וברכת הפירות וברכת המזון בכוננת הלב ואומרים לי להנאתך נתכוונת. שאלו: והלא אין משפט לרשעים אלא שנים עשר חדשים בלבד וכבר עברו עליך יותר מ"ב חודש. אמר לו אין דנין אותי בעונשים חזקים כמו בשנים עשר ראשונים.

ספר הרוקח (הלכות סעודה סוף סימן שלז): כל האותיות יש בברכת המזון חוץ מן ה' להודיענו שאין מלאך אף. שצף. קצף. אגף. שולט בסעודה במקום שמברכין ברכת המזון בכוונה. ויזכה לך וורדים שסביב הנחל בעדן שנאמר "ונחל עדניך תשקם".

מעשה נוסף סיפר בעל ה'בית אברהם' מסלוניס (עלינו לשבח חלק ב עמוד שצט) על הצדיק ר' משה איווער שבעל היסוד ושורש העבודה משבחו מאד בספרו (שער הגדול פרק ו):

כאשר קרבו ימי רבי משה להפטר מן העולם כינס בני העיר אצלו והבטיחם מי שיאמר ברכת המזון מתוך הכתב לא תשלוט שריפה בתוך ביתו וכולם קיבלו על עצמם הענין לבד מאחד מבני העיר שזלזל בכך והיה לתקופת הימים פרצה שריפה באותה עיירה שהיו בה גויים ויהודים כאחד ונשרפו בתי גויים רבים. כאשר התקרבה האש אצל אותו אדם שלא קיבל על עצמו לברך מן הכתב הפצירה בו אשתו שירוץ לקברו של רבי משה ויבקש מחילתו ויקבל על עצמו מכאן ולהבא לנהוג כרצונו, וכשחזר נעשה נס ושככה האש סמוך לביתו ממש. (שיחת יצחק על התורה לאחי המקובל הרה"ג יצחק בצרי שליט"א)

מעלת חודש ניסן

הרב רבי יצחק מבוהוש ביאר באופן נפלא, מדוע נקרא נקרא חודש זה "חודש ניסן", ואם נקרא כך על שם הניסים שאירעו בו, יש לקרואו "נס" או "ניסים" ולא ניסן.

והסביר על פי אמרתו הידועה של רבי ישראל מרוז'ין בביאור התפילה אותה אנו נושאים ביום כיפור "כי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישורון בכל דור ודור". לכאורה מהו "סולחן" ו"מוחלן", מדוע לא "סולח" ו"מוחל", ויתבאר על פי הגמרא (בב"מ לג.) שהחיוב לעזור ולפרוק ולטעון מחמור הרובץ תחת משאו, הוא רק בחמור רובץ ולא רבצן.

ופירש רש"י: "רובץ", מקרה הוא לו שרובץ תחת משאו בפעם הזאת, ולא "רבצן" הרגיל בכך. אבל הקדוש ברוך הוא אינו סולח ומוחל פעם אחת בלבד, אלא "מוחלן" ו"סולחן", רגיל הוא בכך פעם אחר פעם, בתמידות בכל דור ודור.

ולפיכך חודש "ניסן" נקרא כך דווקא בלשון זו, ולא "נס", כי הניסים בו לא התרחשו רק פעם אחת ותו לא, זה החודש שבו נגאלו ועתידיים להיגאל, והרבה ישועות נעשו ויעשו בו, לכן הוא אינו נקרא "ניסים" אלא "ניסן" חודש שהניסים ממשיכים להתרחש בו בכל עת ובכל שעה.

נאמר בתורה: (דברים טז, יד - טו) "ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך, שבעת ימים תחוג לה' אלהיך במקום אשר יבחר ה' כי יברכך ה' אלהיך בכל תבואתיך ובכל מעשי ידיך והיית אך שמח".

כתב הרמב"ם: חייב אדם להיות שמח וטוב לב הוא ואשתו ובני ביתו וכל הנלוים אליו, ומצוה שישמח לכל אחד כפי הראוי לו, כיצד? הקטנים נותן להם קליות ואגוזים וממתקים, והנשים קונה להם בגדים ותכשיטים נאים כפי ממונו, והאנשים אוכלים בשר ושותים יין.

ועוד כתב הרמב"ם "וכשאוכל ושותה בחג, חייב להאכיל לגר, ליתום ולאלמנה עם שאר העניים האומללים, אבל מי שנועל דלתות ביתו ואוכל ושותה עם בניו ואשתו ואינו מאכיל לעניים ולמרי נפש, אין זו שמחת מצוה אלא שמחת כרסו". ואין שמחה גדולה ומפוארה אצל הקדוש ברוך הוא אלא "לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים", שהמשמח לב האמללים האלו, דומה לשכינה שנאמר "להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים".

ואמרו במדרש: "אמר הקדוש ברוך הוא: לי יש ארבעה בני בית, שהם: הלוי, הגר, היתום והאלמנה. ולך יש ארבעה בני בית, שהם: בנך, ובתך, ועבדך ואמתך, אם אתה משמח את שלי, אני משמח את שלך".

ומעשה שסיפר לפני כחמישים שנה מרן הראשון לציון רבינו עובדיה יוסף זצ"ל כשהיה הרב הראשי לעיר תל אביב. לפני חג הפסח קרא הרב לאחד מעשירי העיר, וביקש ממנו שיתרום מכספו עבור האברכים שבעיר העוסקים בתורה יומם ולילה, והרחיב עימו דיבור ושיח במעלה הגדולה שבדבר, והזכיר לו גם את דברי חכמנו זיכרונם לברכה הנ"ל: "אמר הקדוש ברוך הוא: אם אתה משמח את שלי, אני משמח את שלך". אך הלה לא היה חפץ בברכה ותרחק ממנו, ולא תרם מכספו כלל, בטענות שוא שאין הוא מרויח כל כך, ואין באפשרותו לתרם, עד שמדבריו היה נראה שכמעט צריך לרחם עליו ולעשות מגבית עבורו. כשראה כן הרב, עזבו לנפשו ופנה לעשירים אחרים החפצים בברכה ובזכות הגדולה להיות שליחים טובים של בורא עולם עבור אותם אברכים, ותרמו בעין יפה כיד ה' הטובה עליהם.

והנה למחרת ליל הסדר בבקר של החג, ראה הרב בבית הכנסת את מיודענו הנ"ל בצער גדול ופניו נפולות. ניגש אליו הרב ושאל, "מדוע פניך רעים היום?" אמר לו: דע לך כבוד הרב, אמש הגעתי לבית לאחר שהתפללתי ערבית בבית הכנסת, והיה השולחן ערוך לליל הסדר, עם המצות והיין והחרוסת כבכל בית בישראל. והנה פניתי לבני בשאלה, מדוע לא באתם להתפלל בבית הכנסת תפלת החג? אך הם כבעסם, צעקו עלי, מי אתה כי תאמר לנו לבוא להתפלל, ולקחו אותי והוציאוני החוצה לחצר הבית, ונעלו את הדלת, ושם נשארתי כל הלילה, ללא עריכת הסדר, ללא ארבע כוסות, ללא מצות ולא כלום. והם ישבו ואכלו ושתו וחללו.

אמר לו הרב, מה אומר לך, צר לי מאוד עליך, הלא זה הדבר שאמרתי לך, "אמר הקדוש ברוך הוא: אם אתה משמח את שלי, אני משמח את שלך". אתה לא חפצת לשמח את הארבעה של הקדוש ברוך הוא, אף אותך לא שמח הקדוש ברוך הוא, בלילה הכי יקר ושמח לעם ישראל.

מעלת ברכת המזון

מצות עשה לברך אחר אכילת מזון שנאמר ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלוקיך וצריך שיברך ברכת המזון בנחת ובקול רם ובשמחת הלב כדכתיב "ויאכל בעז וישת ויטב לבו" ופירשו שבירך ברכת המזון ויכוין בארבע ברכות כנגד ארבע אותיות שבשם הגדול ויכוין שישופע שפע ברכות לארבעה עולמות אצילה בריאה יצירה ועשיה ממנין תרי"ג.

סיפור לשבת קודש

מעשה נפלא בכוחה הגדול של ברכת המזון כפי שסיפר המגיד הירושלמי הצדיק רבי שלום שבדרון זצ"ל (שאל אביך ויגדך חלק ג' עמ' סט): סיפור זה סיפר לי תלמיד חכם חשוב ששמע אותו אישית מבצל המעשה עצמו: לרגל עבודתו היה לעיתים מבלה שעות ארוכות בספריה שם היה מעיין בכתבי יד עתיקים לשם העתקה או השוואת נוסחאות. הוא נהג להביא עמו מזון מביתו ולאכול במקום, והנה פעם אחת אחרי שסעד את ליבו, התחיל לברך ברכת המזון, כדרכו מעט בהרמת קול תוך כדי שהספרנית שומעת אותו אומר: שלא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד. לאחר שסיים פנתה אליו ושאלה אותו מהיכן לקח את הנוסח "ולא נכשל" אשר לא נמצא בכל הסידורים שנמצאים בספריה? ענה לה האברך כי כך קיבל מאביו ולכן הוא מברך בנוסח זה אבל הבטיח לה כי יברר את מקור הנוסח הזה. הוא חזר לעבודתו ובלכתו מן הספרייה הזכירה לו הספרנית את הבטחתו. בדרך לביתו תהה בינו לבין עצמו מה הענין שיכולה לגלות נערה הרחוקה מתורה ומצוות בנוסח ברכת המזון? ברם גמר אומר בנפשו כי לאחר שנתן הבטחה, עליו לקיימה הוא החל לחפש בסידורים את מקור הנוסח עד שלבסוף מצא באחד הסידורים נוסח זה של "ולא נכשל". עמד וסימן בסידור סימן עגול מסביב למילים הללו ושלה לה את הקטע המצולם.

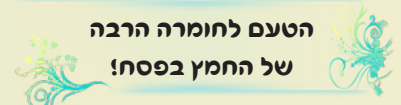
עברה תקופה והנה הגיעה לביתו הזמנה לחתונה, הוא עיין בה אבל לא זיהה לא את צד החתן ולא את צד הכלה, הלך ושאל את בני ביתו שמא מכירים הם את אחד מהצדדים אבל גם הם לא ידעו במי מדובר. נמלך בעצמו ואמר מה יכול אני להפסיד אם אלך ואמסור ברכת מזל טוב לחתן וכלה שבונים בית חדש בישראל אולי כל אפתור את התעלומה. כשהגיע ראה שאינו מכיר אף אחד מהמוזמנים, מכל מקום אמר מזל טוב למחותנים והחליט ללכת. ברגע שכבר עמד לצאת מהאולם פנה אליו אחד מן הסועדים ושאל אותו אם שמו הוא כך וכך וכשענה בחיוב שמח האיש שמחה גדולה ואמר לו הכלה רוצה לדבר איתך. דבר זה הפתיע אותו ואמר לעצמו הנה כנראה לא באתי למקום לחינם ואין כאן טעות כפי שסברתי בתחילה, אבל בכל זאת מה לי ולכלה שאינני מכיר, עודו עומד ומהרהר וכבר עמדה הכלה לידו. הוא כמובן בירך אותה בברכת מזל טוב ואז היא שאלה האם אתה זוכר אותי? ומשלא נזכר שאלה שוב האם אתה זוכר את הספרנית שביקשה ממך לברר את מקור הנוסח של "ולא נכשל"? מיד נזכר בדבר. היא המשיכה ואמרה: אני זו הספרנית, כמובן שהוא נדהם ממה שמתרחש בראותו שמדובר בחתונה הנערכת לפי כל דקדוקי ההלכה, בעוד שהוא זוכר שאותה ספרנית לא נמנתה על מחנה היראים. כמובן שהוא שאל לפרש האירועים ואז היא סיפרה לו את הדבר המדהים הבא: נולדתי בבית דתי וגם את חינוכי קיבלתי בבית ספר דתי אך במרוצת הזמן פניתי עורף למוצאי ולחינוכי ונעשיתי חילונית גמורה. במסגרת עבודתי כספרנית בספריה הכרתי ערבי משכיל, ונמשכתי אחריו עד שהוא הציע לי להינשא לו. ברם, למרות שהייתי חילונית עדיין נרתעתי מצעד כה מרחיק לכת עד כדי ניתוק מוחלט מהדת היהודית וגם לא רציתי להיקרע ממשפחתי. הערבי העלה הצעה להגר לאמריקה שם התהליך לא יהיה כרוך בייסורים כה רבים. הוא ביקש ממני תשובה עד יום מסוים ואני לא ידעתי את נפשי איך מתמודדים עם העניין הקשה והמסובך הזה.

והנה עזרני ה' שבדיוק ביום הגורלי שנקבע לתשובתי אליו הגיע לידי הסידור ששלחת לי וראיתי את העיגול שסימנת. העובדה שבדיוק באותו היום הגיע הסידור אלי היתה עבורי כמו הוראה שלא נכשל לעולם ועד ואם חלילה אנשא לאותו נכרי הרי ודאי אבוש ואכלם לעולם ועד. תיכף ומיד התקשרתי אליו והודעתי לו שאינני חפצה להתחתן אתו מכאן התחיל אצלי תהליך מחשבתי עמוק עד שהחלטתי לחזור בתשובה כך גם הכרתי את החתן שלי שגם הוא בעל תשובה והנה יום זה הוא היום המאושר בחיי שברוך השם לא נכשלתי. עתה כבר הבין האברך מה לה לנערה חילונית התעניינות כה מפתיעה בנוסח המדויק של ברכת המזון. אין זה אלא שכך הקדים הקדוש ברוך הוא רפואה למכה.

חודש ניסן מזלו "טלה" ובתקופתו הכל פורח ומלבלב ומזוג האוויר נעים ביותר והוא ראשון ואב לכל המזלות שהרי חודש האביב אב – י"ב אב לי"ב חודשי השנה, ובחודש זה מקבלים אורות של חסדים גדולים ועצומים, והנה אור המקיף הוא בבחינת "החנוני המקיף על פנקסו" כלומר החנוני מוכר סחורתו בהקפה בלא תשלום מזומן. כן בחודש זה אף על פי שישאל אינם ראויים, שולח ה' בו את ברכתו בבחינת הקפה בלא תשלום מזומן. נקרא חודש ניסן מלשון "ניצן" שבו יש ניצוצות הגאולה שנראים ומתחזקים בו. כידוע, חודש זה כולו חסדים ואין בו כל דין וקטרוג, וצירוף החודש הוא ישמחו השמים ותגל הארץ, שמשמעו שמחה בעולמות העליונים, וגילה בעולמות התחתונים, שהכל פורח, וכאן למטה יש גאולה כללית, כי בעשרה מאמרות נברא העולם, ויש בחודש זה שפע ברכה טובה וישועה, הנה עשר פעמים "טוב" הוא 170 כמספר "ניסן".

יהי רצון שהקדוש ברוך הוא ימגר את כל החולאים מחבל נחלתו ונזכה לחגוג אנחנו וכל עם ישראל יחד את חג הפסח הבא עלינו ועל כל עמו ישראל לטובה ולברכה בשמחה בקדושה ובטהרה ונזכה במהרה לבניין בית המקדש ולאכול מין הזבחים והפסחים בירושלים עיר הקודש אמן.

הטעם לחומרה הרבה של החמץ בפסח!

מובא בזוהר הקדוש (תצוה קפג): שאל רבי אלעזר בנו של רבי שמעון בר יוחאי את אביו מדוע החמץ בפסח כה חמור הלא במשך כל ימות השנה אנו מצויים לכבד את הפת שלא לדרוך עליה ולא לבזותה, ויש נוהגים לנשקה אם נפלה, ואילו בהתקרב חג הפסח משליכים ואף שורפים ומשמידים אותה מרשותנו ומדוע לא נאכל מצות כל השנה?

השיב לו רבי שמעון בר יוחאי: משל למלך אחד שהיה בנו חולה במחלה אנושה עד שהתייאשו כל הרופאים מרפואתו עד שהגיע רופא אחד לעירו ואמר שבכוחו לרפאו אך התנה עמו תנאי שקודם נטילת תרופותיו ימנע במשך שבעה ימים מלאכול כל מיני מאכל שגרמו למחלתו ורק לאחר מכן יתרפא על ידי סמים שונים.

הנמשל לזה – מאחר שכל ימות השנה הזדהם גופנו על ידי החמץ המורה על היצר הרע עלינו להימנע במשך שבוע ימים מאכילת חמץ וכך נוכל להתרפא מאותה זוהמה ולכן נקראת המצה "לחם של רפואה" ומאחר שבמשך ז' ימים מתנקה גופנו ממין החמץ וטומאותיו, כך נוכל להתגבר במשך כל השנה על יצרנו הרע.

**תפילת ערבית
יחד עם
הבחורים היקרים**

**דברי תורה
עם הרב
אבנר גבאי
שליט"א**

**הרב מרדכי בצרי
שליט"א
בשיעור לצעירים
מוצאי שבת
21:00**

**בס"ד
התחלנו מסכת
"חגיגה"
בשיעור הקבוע
8:15-9:30**

ישיבת "בין הזמנים"

במסגרת פעילות בית הכנסת והשכונה
כסידי שנה גם השנה יתקיים ישיבת "בין הזמנים"
לבחורים ואברכים היקרים וילדי השכונה ובאי בית הכנסת

הזמנים של הלימוד בישיבה הם:

בוקר: 9:00 - 11:00

ערב: 20:00 - 22:00

תפילת ערבית כל ערב: 21:45

ההרשמה חובה אצל הרב הגאון עידן והנה שליט"א:

052-7698410

תפילת רבים ערב ראש חודש ניסן
בקברו של פורינו ורבינו הרב חיים אבישלום הכהן זצ"ל

כידוע מהספרים הקדושים שאחד הומנים המיוחדים
לפקוד קברי צדיקים הוא בערב ראש חודש וכפרט בחודש ניסן
שבו מתפללים על נשמות הנפטרים.
לכן נערך בעזרת השם תפילת רבים לישועת כלל ישראל
ולזכות לגאולה השלימה בקרוב אמן.

ביום חמישי כ"ז ניסן (11/3)
בבית העלמין סנהדריה ירושלים

תפילת רבים - 17:00
מונחה - 17:30
ערבית - 17:45

הציבור היקר מוזמן להשתתף

יהי רצון שנשמחו הטהורה תעמוד בתפלה עלינו
ועל כל בית ישראל שנוכה במהרה לגאולה השלימה
וביאת משיח צדקנו, ותחיית המתים אמן.

קימחא דפיסחא

"אמר הקב"ה: אם אתה משמח את שלי אני משמח את שלך"

בימים הקדושים נערוך מגבית לתרומת קמחא דפיסחא
כל אחד יתן כפי יכולתו ובזמנת מצוה זו ימלא הקדוש ברוך משאלות ליבו לטובה
ויבורך בברכת חג פסח כשר ושמח הוא וכל בני ביתו

עמדו על הברכה

התורמים

שמות

לעילוי נשמת:

להנצחות ולהקדשות

לרפואה שלימה:
אידית דובה
בת אלקה רות הי"ו

לעילוי נשמת רבינו:
הרב חיים אבישלום
בן בלנקא זצוק"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
האישה הצנועה מרת
פנינה בת בלנקא ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
הרבנית
צפורה בת טובה ע"ה
ת.נ.צ.ב.ה

ויולט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל
נפטרה י"ח תמוז תש"פ
שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל
נפטר ט"ו אלול תש"פ
ת.נ.צ.ב.ה

במיל:
b5448622@gmail.com
ב-sms:
054-4843340